

[Per Hækkerup.]

tilhænger af, at beløbet skulle være noget større end 100 kr. Jeg har fået oplysninger, der viser, at man ved at forøge beløbet på de 100 kr. ville kunne klare en meget væsentlig administrativ besparelse, uden at det kommer til at betyde særlig meget for proventet. Jeg vil være interesseret i, at vi i udvalget får lejlighed til at overveje dette spørgsmål, og da det jo næsten må siges at være en imødekommehed af finansministerens synspunkter, går jeg ud fra, at han ikke vil modsætte sig et sådant ønske.

Den anden bemærkning, jeg gerne vil gøre, er finansministeren nok ikke helt så enig i. Forslaget går ud på, at den bundne opsparing skal indbetales i 3 rater i månederne september til november. Vi vil gerne have lejlighed til at overveje spørgsmålet, om det nu er det rigtige valg, at det skal være i 3 rater, eller om det skal strækkes over en lidt længere periode, hvad enten den skal være forud for september, eller den skal ligge lidt senere i finansåret.

Det tredje spørgsmål, jeg gerne vil henstille vi får lejlighed til at drøfte i udvalget, er spørgsmålet om frigivelsesperioden, der i finansministerens forslag er sat til årene 1978-82. Jeg er i princippet enig i, at det hensigtsmæssige er, at man tager en vis andel hvert år af samtlige bundne opsparingskonti i stedet for at lade nogle konti mere eller mindre ved lodtrækning komme til fuld udbetaling, men jeg er noget i tvivl om, hvorvidt det er nødvendigt i lovforslaget at fastsætte en periode på 5 år som afviklingsperiode, og vi vil altså gerne se på, om man eventuelt kunne fastlægge en kortere periode. I øvrigt gælder det jo om disse spørgsmål, at det til syvende og sidst altid må bero på en konjunkturpolitisk vurdering, når vi når hen til det tidspunkt, hvor tilbagebetalingen skal påbegyndes.

Det fjerde spørgsmål er også omtalt i finansministerens fremsættelse. Det drejer sig om, hvorvidt der bør åbnes adgang til, at man i stedet for at indbetale de bundne opsparingsbeløb i banker og sparekasser på indlånskonti kunne få adgang til at anbringe pengene i obligationer. Det spørgsmål vil vi også gerne have lejlighed til at overveje. Der er argumenter der taler for, og der er argumenter der taler imod. Jeg skal ikke ved denne lejlighed lægge mig fast på

noget bestemt standpunkt i dette spørgsmål, men ser altså gerne en drøftelse af problemet i udvalget.

Det femte spørgsmål jeg vil nævne, er spørgsmålet om de administrative problemer, der knytter sig til gennemførelse af loven. Sådant som forslaget er udformet, er det jo en kombination af kommunal administration og pengeinstitutternes administration. Jeg ved ikke, om finansministeren har haft drøftelser med kommunerne og pengeinstitutterne om, hvordan det praktisk skulle kunne tilrettelægges. Jeg tvivler ikke om, at det kan lægges praktisk til rette, men vil være interesseret i eventuelt i udvalget at høre nærmere om dette spørgsmål.

Endelig vil jeg gerne anføre, at vi i sin tid, da vi som et spørgsmål i det udvalg, der behandlede regeringsforslaget om dyrtidstilskuddene, udkastede tanken om at man eventuelt kunne gennemføre en bunden opsparing, baserede det på, at man skulle gennemføre den på basis af bruttoindkomsten. I drøftelserne i udvalget har embedsmændene, administrationen, jo omhyggeligt nedgjort tanken om — med finansministerens tilslutning, det må jeg erkende — at man kunne basere sig på bruttoindkomsten.

Jeg vil gerne sige, jeg føler mig ikke overbevist om, at argumentationen fra administrationens side er holdbar. Jeg er fuldstændig klar over, at der er mange vanskelige spørgsmål involveret heri. Det er også sandsynligt, at man har ret i, at det vil kræve et betydeligt længere arbejde end det, der er tid til at gennemføre, inden den bundne opsparing skal føres ud i livet, for at nå frem til et andet indkomstgrundlag end den skattepligtige indkomst.

Jeg erkender fuldt ud, at vi under drøftelserne i udvalget i hvert fald har fået forskellige udtalelser fra finansministeren, også i skriftlig form, der siger, at i hans arbejde med forskellige skattereformtanker ligger bl. a. en begrænsning af en række af fradragsmulighederne, hvilket jo vil føre os nærmere til en bruttoindkomst som grundlag for skattepligten. Vi er interesseret i, at det arbejde, som jeg forstår finansministeren har bedt en gruppe embedsmænd om at gå i gang med, bliver ført frem så hurtigt som muligt, sådan at vi i hvert fald kan nærme os et ganske betydeligt stykke til, at det bliver den personlige bruttoindkomst,